

Tentoonstelling WILL

WILL is een Belgische kunstenaar met naam en faam in eigen land en in de buurlanden. Hij behoort tot de vooraanstaande striptekenaars van de tweede helft van de twintigste eeuw. WILL, Willy Maltaite voor de burgerlijke stand, is geboren op 30 oktober 1927 in Anthée, in de provincie Namen. Vanaf de leeftijd van 15 jaar wordt hij ondergedompeld in het artistieke en gezinsleven van Joseph Gillain (alias Jijé), die hem inwijdt in het beeldhouwen, graveren, schilderen, schetsen, het tableau vivant - en af en toe in de wereld van de strips - en hem ook een zekere levenskunst bijbrengt waarin tekenen centraal staat.

De opleiding bij de grote Jijé is des te verrijkender omdat dit in het gezelschap van André Franquin en Maurice De Bevere (alias Morris) gebeurt. Deze vier bevriende artiesten, die met elkaar verbonden zijn door dezelfde scheppingsdrang, wisselen voortdurend ervaring en kennis uit. De onderlinge wedijver bereikt zijn hoogtepunt in de jonge jaren van deze auteurs. Terwijl zijn collega's en vrienden hun weg reeds hebben gevonden, twijfelt WILL begin jaren 1950 nog een beetje aan zichzelf. Al gauw werpen zijn talent, zijn werk en zijn jarenlange opleiding bij Jijé echter vrucht af en groeit hij uit tot een groot striptekenaar.

In 1955 zal de inbreng van Maurice Rosy aan de reeks *Baard en Kale* doorslaggevend zijn. De stijl is duidelijk herkenbaar. Albums van uitzonderlijke grafische kwaliteit volgen elkaar op en zullen uitgroeien tot klassiekers van de *School van Marcinelle*. Het weekblad *Robbedoes* steunt op enkele onmiskenbare pijlers, waarvan WILL er een is. Ook al doet hij nog talrijke andere ervaringen op (artistiek directeur voor het weekblad *Tintin - Kuifje* van 1958 tot 1960, ontwerp van reeksen en covers voor het magazine *Record* in de jaren 1962 tot 1965, reclameadvertenties, enz.), toch is hij in de eerste plaats verbonden aan uitgeverij Dupuis. De komst van reeksen als *Eric en Bezaan* in 1962 en *Isabel* in 1969, evenals het verschijnen van de albumcollectie *Carrousel* in 1966 kaderen in een creatieve logica die de mogelijkheid biedt om andere wegen te verkennen, wars van alle routine, maar met nog steeds dezelfde veeleisendheid, talent en kwaliteit.

Zo tekent WILL voor zijn vriend André Franquin de futuristische architectuur van de stad in *Het masker der stilte* (1955), evenals de decors van de eerste albums van Steven Sterk (*De rode taxi's*, 1960 en *Mevrouw Adolphine*, 1963) van Peyo, en van een album van Natasja van François Walthéry en Marc Wasterlain (*Een afgelegen eiland*, 1983). Naast het tekenen van strips is WILL sinds het einde van de jaren 1940 ook een verwoed schilder. Dankzij dit talent slaagt hij er in het begin van de jaren 1990 met glans en naturel in om albums met directe kleuren te maken met meer « volwassen » thema's. De zorg die hij besteedt aan de verhalen van zijn losstaande albums (*Le Jardin des Désirs*, *La vingt-septième Lettre*, *L'Appel de l'Enfer*), maakt ze tot onberispelijke, efficiënte en indrukwekkende creaties met een perfecte grafische beheersing.

Bij zijn overlijden op 18 februari 2000 laat WILL zijn lezers een rijk, elegant en meesterlijk beheerst oeuvre na.